

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวิธีการดำเนินการวิจัย โดยแสดงรายละเอียดในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

1. ขั้นตอนการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การตรวจสอบข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
8. การแปลผลแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง

ขั้นตอนการวิจัย

การศึกษานี้แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครและข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครและข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งได้ปรับปรุงและพัฒนามาจากแนวคิดของ Hughes (1990, pp. 197-200) นิสารัตน์ ศิลปเดช (2540, หน้า 85-86) ฉลิมพัฒน์ ธรรมศักดิ์กุล (2541, หน้า 40) และ วสุธร ตันวัฒนกุล (2543, หน้า 16)

ขั้นที่ 2 ศึกษาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครจากปรากฏการณ์จริง โดยการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non-Structure Interview) ประกอบกับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) จากประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 24 คน

ขั้นที่ 3 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครจากผู้มีประสบการณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) จากกรอบแนวคิด ผู้วิจัยนำไปสร้างข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับกลุ่มผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ท่าน

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้เทคนิค Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2546, หน้า 97) โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดและเตรียมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ จากกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ ผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐ นักวิชาการ และหัวหน้าของผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 ท่าน

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร (EDFR รอบที่ 1) โดยใช้ข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 1 ประกอบการสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์รอบแรก ประกอบกับการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร

ขั้นที่ 4 การสร้างเครื่องมือในการวิจัยรอบที่สอง ในรูปของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นำแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างมาจัดเรียงเป็นรายการ (List) ข้อคำถามในแบบสอบถาม รูปแบบดังในหัวข้อเครื่องมือในการวิจัย (ตารางที่ 5)

ขั้นที่ 5 Delphi Probing คือ ส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นในรอบที่ 2 รอบที่ 3 หรือ รอบที่ 4 ให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมตอบ และใช้เทคนิคเดลฟายจนกว่าแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นที่ยอมรับของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลและเรียบเรียงผลการวิจัย ที่ได้จากการดำเนินการทุกขั้นตอน สรุปและสังเคราะห์ด้วยการบรรยายความ และนำเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นประชากรแฝง เป็นผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง (รายละเอียดในภาคผนวก) จำนวน 24 คน เพื่อศึกษาสภาพจริงของชีวิตความเป็นอยู่และปรากฏการณ์จริงของคุณภาพชีวิต โดยจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2551 มีจำนวนทั้งสิ้น 6,339,000 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551 ข) เลือกเฉพาะงานก่อสร้างประเภทงานอาคาร ซึ่งเป็นประเภทงานก่อสร้างที่มีจำนวนมากที่สุด (Barrie & Paulson, 1992, pp. 7-19) กล่าวคือ ประเภทงานก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 1) งานอาคาร 2) งานวิศวกรรมโยธา 3) งานโรงงานอุตสาหกรรม และ โรงงานผลิตไฟฟ้า และ 4) งานอื่น ๆ นอกเหนือไปจาก 3 ประเภทแรก (สันติ ชินานูวัตินวงศ์, 2549, หน้า 1-3) ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ด้วยวิธีบอกต่อ (Snowball) (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2544, หน้า 35) โดยขอให้กลุ่มตัวอย่างคนแรกแนะนำผู้ให้สัมภาษณ์รายอื่นต่อไป จนกระทั่งมีโน้ตสน์และข้อสรุปเชิงทฤษฎีเริ่มชัดเจน มีแบบแผน โดยหากจะสัมภาษณ์คนอื่น ๆ ต่อไปจะไม่ช่วยในการปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ และข้อสรุปเชิงทฤษฎี อีกนัยหนึ่งคือ เป็นไปตามทฤษฎีจุดอิ่มตัว (Theoretical Saturation) ที่ข้อมูล ไม่มีการเปลี่ยนแปลงต่อไปอีก ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะถามผู้ให้ข้อมูลเพิ่มขึ้นอีกกี่คนก็ตาม ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วนและเพียงพอ และคำอธิบายต่าง ๆ สามารถตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงหยุดเก็บข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์รายต่อไป (Glaser & Strauss, 1967, pp. 45-76) ข้อมูลเหล่านี้ได้นำไปสู่ข้อสรุปเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นรายงานการวิจัย โดยคัดเลือกจากโครงการก่อสร้างอาคารและบ้านพักอาศัยรวม 3 แห่ง ดังนี้

1.1 บริษัทฯ A งานก่อสร้างอาคารสูง 29 ชั้น จำนวน 3 อาคาร ณ หมู่บ้านพื้นที่ 4 ตั้งอยู่ถนนเกษกกาย เขตคูสิต มีกรรมกรที่เป็นคนต่างจังหวัด จำนวน 150 คน เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน

1.2 บริษัทฯ B งานก่อสร้างอาคารสำนักงาน 4 ชั้นครึ่ง ตั้งอยู่ ถนนเจริญกรุง เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย มีกรรมกรที่เป็นคนต่างจังหวัด จำนวน 120 คน เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน

1.3 บริษัทฯ C งานก่อสร้างบ้านพักอาศัยให้กับ บมจ. แห่งหนึ่ง ในโครงการบ้าน The Emperor ตั้งอยู่ ถนนกาญจนาภิเษก เขตบางแค มีกรรมกรที่เป็นคนต่างจังหวัด จำนวน 25 คน เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน

2. ผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร (รายละเอียดในภาคผนวก) จำนวน 5 คน ผู้วิจัยคัดเลือกจากผู้ทำงานในหน่วยงาน องค์กรหรือมูลนิธิพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่ทำโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานดังกล่าว ไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นไปตามทฤษฎีการอิ่มตัวในข้อที่ 1 โดยผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบุคคลที่เป็นตัวแทนจากองค์กรต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร (รายละเอียดในภาคผนวก) จำนวน 19 คน การกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แน่นอนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเรื่องที่ทำวิจัย หรืออาจใช้เกณฑ์กำหนดให้ไม่ต่ำกว่า 17 คนขึ้นไป (จุมพล พุดภัทรชิวิน, 2548, หน้า 22) ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจากบุคคลดังต่อไปนี้

3.1 ผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 5 คน

3.2 นักวิชาการ จำนวน 5 คน

3.3 หัวหน้าของประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 คน ประกอบด้วย

3.3.1 เจ้าของกิจการ จำนวน 3 คน

3.3.2 หัวหน้างาน จำนวน 3 คน

3.3.3 ผู้ควบคุมงาน จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ ซึ่งดำเนินการ 2 แนวทาง (สุภางค์ จันทวานิช, 2543, หน้า 75) คือ

1. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Structure Interview or Formal Interview) ลักษณะของการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามและข้อกำหนดตายตัว จะสัมภาษณ์ผู้ใดก็ใช้คำถามแบบเดียวกัน มีลำดับขั้นตอนเรียงเหมือนกัน

2. การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non-Structure Interview) ตัวผู้วิจัยหรือผู้วิเคราะห์ข้อมูลเป็นผู้สัมภาษณ์เอง จึงรู้ว่าต้องการข้อมูลแบบใด เพื่อวัตถุประสงค์ใด ฉะนั้นจึงตั้งคำถามในขณะที่สัมภาษณ์ได้ โดยการเตรียมแนวคำถามกว้าง ๆ ฆ่าล่วงหน้า

นอกจากนี้ยังมีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) เป็นการสังเกตที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่วงนอก กระทำตนเป็นบุคคลภายนอก โดยไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมที่ทำอยู่ แต่คอยสังเกตอยู่ห่าง ๆ อาจมีการลอบสังเกต โดยไม่ให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว (สุภางค์ จันทวานิช, 2543, หน้า 48)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามระยะการวิจัย มีรายละเอียดและขั้นตอนการสร้าง ดังนี้
 ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขต
 กรุงเทพมหานครเบื้องต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างใน
 เขตกรุงเทพมหานคร เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง จึงมีแนวคำถามกว้าง ๆ เพื่อพูดคุย
 สอบถามถึงเหตุผลในการย้ายเข้ากรุงเทพมหานคร สภาพความเป็นอยู่ ความลำบาก อุปสรรคในการ
 ดำเนินชีวิต ความสุขในชีวิต และสิ่งที่จะช่วยยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ และทำการสังเกตแบบไม่มี
 ส่วนร่วม ผู้วิจัยพิจารณาสภาพความเป็นอยู่โดยรอบของประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างใน
 เขตกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ภายได้กรอบแนวความคิดในการศึกษาครั้งนี้ มีแบบบันทึก
 การสังเกต ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แบบสังเกตคุณภาพชีวิตประชากรแฝง

สุขภาพทางกาย	จิตใจ
สัมพันธภาพทางสังคม	สิ่งแวดล้อม

2. แบบสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้
 แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีแนวคำถาม ดังนี้

2.1 ในปัจจุบันคุณภาพชีวิตของแรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงหรือผู้ที่ย้ายถิ่น
 เข้ามาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร เป็นอย่างไร

2.2 ท่านคิดว่าการส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงเหล่านั้น
 ในระดับปัจเจกบุคคลควรกระทำอย่างไร โดยพิจารณาที่ละด้าน ดังนี้

2.2.1 สุขภาพร่างกาย

2.2.2 จิตใจ

2.2.3 เศรษฐกิจ

2.3 การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของแรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานครในระดับมหภาคควรกระทำอย่างไร โดยพิจารณาทีละด้าน ดังนี้

2.3.1 การศึกษา

2.3.2 สังคมและสภาพแวดล้อม

2.3.3 การบริหารจัดการคุณภาพชีวิต

2.3.4 กฎหมายแรงงาน

2.4 แนวทางการส่งเสริมเหล่านั้นจะช่วยทำให้คุณภาพชีวิตของแรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงในแต่ละด้านดังนี้ พัฒนาขึ้นอย่างไร

2.4.1 สุขภาพทางกาย

2.4.2 จิตใจ

2.4.3 สัมพันธภาพทางสังคม

2.4.4 สิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตคุณภาพชีวิตประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานครและแบบสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร มาตรวจสอบความตรงเชิงวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) กับรองศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย แจ่มกระจ่าง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคุณุณิพนธ์ พร้อมทั้งปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำ

ระยะที่ 2 สร้างแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในเทคนิค Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) รอบแรก ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีแนวคำถาม ดังนี้

1.1 จากข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของแรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร ท่านคิดว่าการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของบุคคลเหล่านั้นในระดับปัจเจกบุคคลควรกระทำอย่างไร โดยพิจารณาทีละด้าน ดังนี้

1.1.1 สุขภาพร่างกาย

1.1.2 จิตใจ

1.1.3 เศรษฐกิจ

1.2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของแรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับมหภาคควรกระทำอย่างไร โดยพิจารณาทีละด้าน ดังนี้

1.2.1 การศึกษา

1.2.2 สังคมและสภาพแวดล้อม

1.2.3 การบริหารจัดการคุณภาพชีวิต

1.2.4 กฎหมายแรงงาน

1.3 แนวทางการส่งเสริมเหล่านี้จะช่วยทำให้คุณภาพชีวิตของแรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงในแต่ละด้านดังนี้ พัฒนาขึ้นอย่างไร

1.3.1 สุขภาพทางกาย

1.3.2 จิตใจ

1.3.3 สัมพันธภาพทางสังคม

1.3.4 สิ่งแวดล้อม

2. แบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้เทคนิคเดลฟาย

ภายหลังจากผู้วิจัยได้สร้างแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว ผู้วิจัยนำแนวทางดังกล่าวแยกย่อยในแต่ละประเด็นแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมในแต่ละประเด็น โดยนำเสนอในรูปแบบฟอร์มเป็นตารางดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทาง

การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของ ประชากรแฝง	ระดับความเป็นไปได้					ระดับความสำเร็จที่จะเกิดขึ้น				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครมาตรวจสอบความตรงเชิงวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) กับ รองศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย แจ่มกระจ่าง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคุณุณินพนธ์ พร้อมทั้งปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำ

รูปแบบคำถามที่ใช้ในส่วนนี้ ได้กำหนดระดับความเป็นไปได้ของแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546, หน้า 203, หน้า 288-292; ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541, หน้า 18) ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้มากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้มาก
- 3 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้ปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้น้อย
- 1 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้น้อยที่สุด

รูปแบบคำถามที่ใช้ในส่วนนี้ ได้กำหนดระดับความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นของแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นมาก
- 3 หมายถึง ระดับความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นน้อยที่สุด

เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ประมวลผลแล้ว เสนอแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม และเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมจนกว่าจะได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางสรุปที่สมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครเบื้องต้น ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non-Structure Interview) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non- Participant Observation) โดยไปยังสถานที่ก่อสร้างจำนวน 3 แห่ง ในแต่ละแห่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในเวลาหลังเลิกงาน ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม-กรกฎาคม 2552 ช่วงเวลา 17.00-19.00 น. เข้าไปพูดคุยกับผู้ใช้แรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝง เป็นรายบุคคล เก็บรวบรวมข้อมูลจนเกิด

การอ้อมตัวของข้อมูล ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรแฝงในสถานที่ก่อสร้างละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน โดยสอบถามถึงสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานก่อสร้างเหล่านั้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้บันทึกภาพสภาพแวดล้อมทั่วไปของสถานที่ก่อสร้าง และสถานที่พักอาศัยของผู้ใช้แรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงเหล่านั้น

2. ผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในการติดต่อและนัดหมายวันเวลาในการสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลจนเกิดการอ้อมตัวของข้อมูล ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน เพื่อการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) มีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ติดต่อผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองในเบื้องต้น เพื่อขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามในเทคนิค Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR)

การตรวจสอบข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องแม่นยำโดยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) (สุภางค์ จันทวานิช, 2543, หน้า 129-130) เพื่อตรวจสอบสภาพข้อมูลในหลายวิธีการและหลายมิติ ประกอบด้วย

1. มิติด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยการตรวจสอบข้อมูลที่มาจากแต่ละแหล่ง โดยการเปรียบเทียบความจริงที่มาจากการทำงานต่างวาระกัน กล่าวคือ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลในประเด็นเดียวกันที่ได้รับจากผู้สัมภาษณ์แต่ละกลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร 2) กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร และ 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิต มาเทียบเคียงซึ่งกันและกัน ว่ามีความเหมือนหรือไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ หากพบว่าการใช้ข้อมูลในประเด็นเดียวกันจากผู้ที่ถูกสัมภาษณ์แต่ละรายมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลนั้นมาทำการวิเคราะห์ แต่ถ้าหากข้อมูลที่ได้มามีความเหมือนกันหรือใกล้เคียงซึ่งกันและกัน ผู้วิจัยจึงจะนำมาศึกษาวิเคราะห์

2. มิติด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) คือ การตรวจสอบโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กัน ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น น้ำเสียง สีหน้า และการกระทำท่าทางต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังศึกษาข้อมูลจากเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขต

กรุงเทพมหานคร และหากพบว่าข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไม่สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสืบค้น ผู้วิจัยจะสอบถามถึงสาเหตุของความแตกต่าง เพื่อได้รับข้อมูลที่ถูกต้องต่อไป

3. มิตีกรอบความคิดทฤษฎี (Theoretical Triangulation) ผู้วิจัยใช้กรอบทฤษฎีที่หลากหลาย เข้าตรวจสอบข้อมูลในขณะที่ทำการวิจัยเพื่อยืนยันความจริงตามบริบทต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ภายหลังจากได้ข้อมูลจากประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร และกลุ่มผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นการศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมด้วยการวิเคราะห์ความหมายที่แฝงอยู่ในเอกสาร สิ่งพิมพ์ คำพูด รูปภาพ ศิลปกรรม เพลง และผลผลิตทางด้านวัฒนธรรมทั้งหลาย บรรยายเนื้อหาของข้อความหรือเอกสารโดยใช้วิธีการเชิงปริมาณอย่างเป็นระบบและเน้นสภาพวัตถุวิสัย (Objectivity) การบรรยายนี้เน้นที่เนื้อหาตามที่ปรากฏในข้อความ พิจารณาจากเนื้อหาโดยผู้วิจัยไม่มีอคติหรือความรู้สึกของตัวเอง ไม่เน้นการตีความหรือหาความหมายที่ซ่อนอยู่เบื้องหลัง หรือความหมายระหว่างบรรทัด การวิเคราะห์เนื้อหาจะต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ความเป็นระบบ ความเป็นสภาพวัตถุวิสัย และอิงกรอบแนวคิดทฤษฎี (ศุภางค์ จันทวานิช, 2543, หน้า 144) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาและตีความหมายที่แฝงอยู่ในบทสัมภาษณ์ โดยพิมพ์ตามคำพูดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์และทำดัชนีข้อมูลทั้งหมด มีขั้นตอน ดังนี้

1. พิมพ์ตามข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มประชากรแฝง และกลุ่มผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง ซึ่งได้จากการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลและแบบบันทึกการสังเกต
2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและตั้งวิเคราะห์ข้อมูล
3. เขียนสรุปรายงานผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร

ระยะที่ 2 ภายหลังจากได้ผลสรุปรายงานการเก็บรวบรวมข้อมูลระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยนำมาเป็นข้อมูลประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 โดยใช้เทคนิควิจัยอนาคต Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) เนื่องจากเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างที่เป็นประชากรแฝงในอนาคต โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญภายใต้กรอบการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร โดยนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาเบื้องต้น
2. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมาสรุปในภาพรวมเป็นแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง แล้วนำเสนอเป็นรายการ (List) ในแต่ละประเด็น ระบุแต่ละรายการลงในแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)
3. ส่งแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างที่สร้างขึ้น(ข้อ 2) ไปหาผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมเพื่อแสดงความคิดเห็น
4. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมได้แสดงความคิดเห็นมาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
5. ส่งแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง และรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของแต่ละข้อคำถาม รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น ๆ ตอบในแบบสอบถามครั้งแรก ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความเหมือนหรือความแตกต่างของคำตอบของตน เมื่อเปรียบเทียบกับคำตอบของกลุ่ม และอาจเปลี่ยนแปลงหรือยืนยันคำตอบเดิมก็ได้
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการเรียบเรียงผลการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลจะพิจารณาจากผลการตอบแบบสอบถามรอบสุดท้ายของการวิจัย ด้วยสถิติที่เกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง คือค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
7. ภายหลังจากการใช้เทคนิค Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) ผู้วิจัยเขียนบรรยายภาพอนาคต โดยนำเสนอแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นส่วนผลักดันให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มดังกล่าวต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าฐานนิยม (Mode) การคำนวณหาค่าความถี่ของระดับคะแนนจาก 1 ถึง 5 สำหรับแต่ละข้อความระดับคะแนนใดที่มีความถี่มากที่สุด ถือเป็นค่าฐานนิยมของข้อความนั้น ในกรณีที่มีความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากันและระดับคะแนนนั้นอยู่ติดกันจะถือเอาค่ากลางระหว่าง

คะแนนทั้งสองนั้นเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น ส่วนกรณีที่มีความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากัน แต่ระดับคะแนนไม่ได้ติดกัน จะถือว่าระดับคะแนนทั้งสองนั้นเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น แล้วนำค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 1.00 จึงถือว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2532, หน้า 36)

2. ค่ามัธยฐาน (Median) คือ ค่าของข้อมูลที่อยู่ตรงกลางของข้อมูลทั้งหมดที่ได้นำมาเรียงลำดับจากน้อยไปมาก (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548, หน้า 156) ค่ามัธยฐานที่ได้จากค่าตอบของผู้เชี่ยวชาญเป็นรายชื่อ กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาไว้ ดังนี้ (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2532, หน้า 34-35)

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50–5.00 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแนวทางนั้นเป็นอนาคตภาพที่มีความเป็นไปได้ มากที่สุด

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50–4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแนวทางนั้นเป็นอนาคตภาพที่มีความเป็นไปได้ มาก

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.50–3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแนวทางนั้นเป็นอนาคตภาพที่มีความเป็นไปได้ ปานกลาง

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.50–2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแนวทางนั้นเป็นอนาคตภาพที่มีความเป็นไปได้ น้อย

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.00–1.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแนวทางนั้นเป็นอนาคตภาพที่มีความเป็นไปได้ น้อยที่สุด

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เป็นค่าที่แสดงค่าของข้อมูลจำนวน 50% ที่อยู่ตรงกลางของข้อมูลทั้งหมด โดยคำนวณจากสูตร (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548, หน้า 162)

$$IQR = Q3 - Q1$$

เมื่อ IQR แทน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

$$Q3 \text{ แทน } \text{ควอไทล์ที่ } 3$$

$$Q1 \text{ แทน } \text{ควอไทล์ที่ } 1$$

คำนวณหาค่าของ Q_r โดยใช้สูตร

$$Q_r = \frac{(N + 1)r}{4}$$

เมื่อ

Qr	แทน	ค่าควอไทล์
r	แทน	ค่าตำแหน่งควอไทล์
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

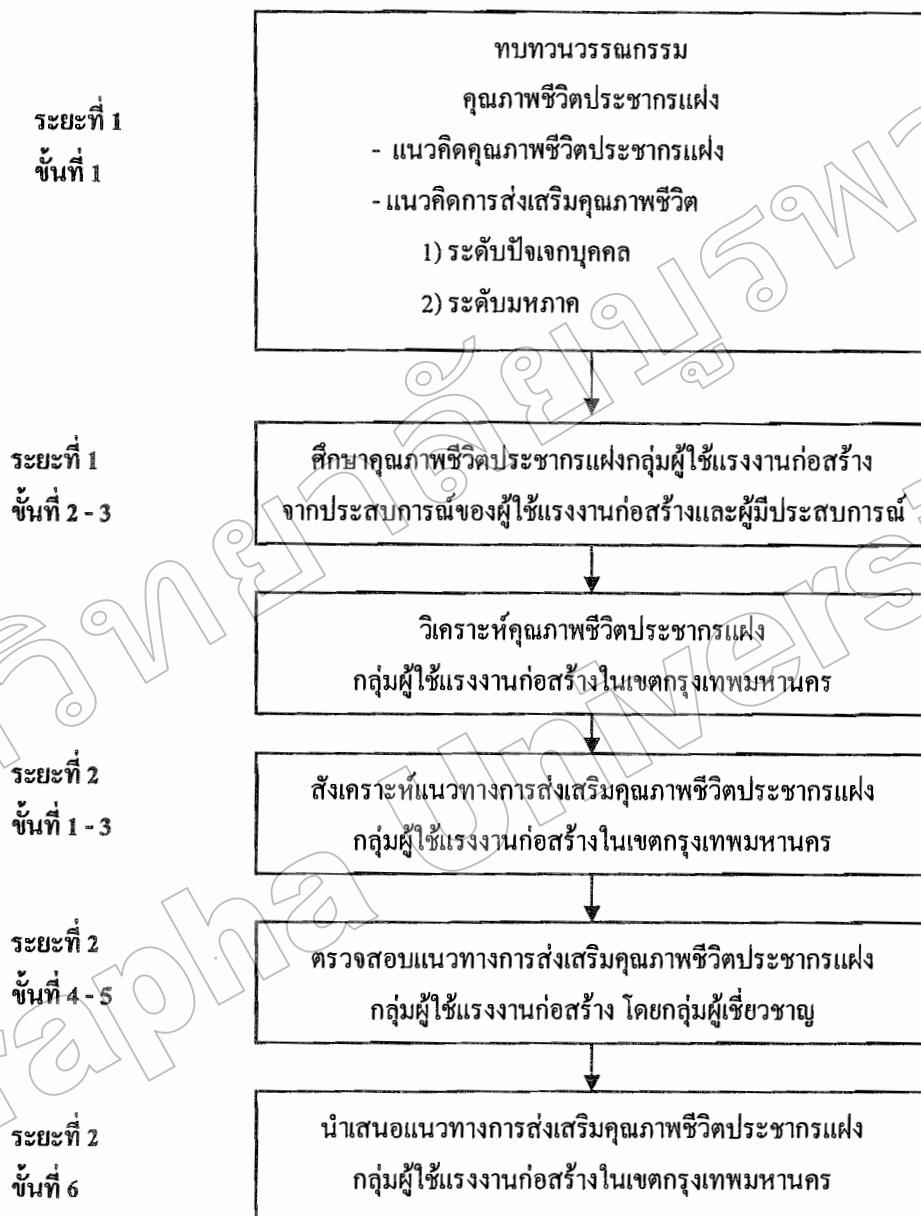
การแปลผลแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริม

คุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง

แบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ใช้การวิเคราะห์แนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง โดยการวิเคราะห์ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2532, หน้า 34)

1. การหาค่าความสอดคล้องทางความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน (Mode-Median) ตั้งแต่ 0.00 ถึง 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) ตั้งแต่ 0.00 ถึง 1.50 หมายความว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในข้อนั้น
2. การหาขนาดภาพพึงประสงค์ คือการนำผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์ที่กำหนด ถ้อยตามเกณฑ์ที่มีแนวโน้มความเป็นไปได้ค่อนข้างสูง กล่าวคือค่ามัธยฐาน (Median) ที่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าความสอดคล้อง ตามเกณฑ์การตัดสินที่ได้กำหนดไว้ มาเขียนเป็นภาพอนาคต

สรุปวิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนแสดงดังแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 10 ขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย

จากแผนภาพสามารถอธิบายได้ว่า การศึกษาในครั้งนี้เริ่มจากการทบทวนวรรณกรรมคุณภาพชีวิตประชากรแฝง โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยเพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดในงานวิจัยฉบับนี้ กรอบแนวคิดที่ได้นำไปร่างข้อคำถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ โดยศึกษาคุณภาพชีวิตประชากรแฝง แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ สุขภาพทางกาย จิตใจ สัมพันธภาพทางสังคม และสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงใน 2 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับปัจเจก

บุคคล และ 2) ระดับมหภาค ในระดับปัจเจกบุคคล ประกอบไปด้วย การพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ และเศรษฐกิจ ส่วนในระดับมหภาคเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านการศึกษา สังคมและสภาพแวดล้อม การบริหารจัดการคุณภาพชีวิต และกฎหมายแรงงาน ผู้วิจัยศึกษาโดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ประกอบกับการสังเกตจากประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง และการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้มีประสบการณ์ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง การศึกษากับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้จะพิจารณาการส่งเสริมคุณภาพชีวิตทั้ง 2 ระดับ เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครควรเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์ และให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมตรวจสอบแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างจนกว่าข้อมูลจะสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน เทคนิคที่ใช้กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ เรียกว่า เทคนิค Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสรุปและวิเคราะห์ เพื่อสรุปแนวทางการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชากรแฝงกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครต่อไป